

การพัฒนารูปแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสาร

พันเอกหญิง กฤษณา บุญชม¹

พันเอก บุญเอื้อ บุญฤทธิ์²

จักรีรัตน์ แสงวาริ³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ดำเนินการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายในการพัฒนารูปแบบการสื่อสารการเมือง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ รูปแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสาร ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านการเมือง ได้แก่ บทบาทการรับฟังความคิดเห็นและข้อเรียกร้องของประชาชน หน้าที่การรวบรวมปัญหาและความต้องการของประชาชน การจัดทำแผนนโยบายพรรค รวมทั้งการถ่ายทอดนโยบายพรรค ด้านการสื่อสาร ได้แก่ ทักษะการสื่อสาร เอกภาพทางการสื่อสาร ผู้นำทางการสื่อสาร มวลชนสัมพันธ์และสื่อมวลชนสัมพันธ์ และด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร ได้แก่ เทคโนโลยีสร้างค่านิยมพรรค การสร้างเครือข่ายเทคโนโลยีการสื่อสาร ระบบเทคโนโลยีการสื่อสาร และนวัตกรรมการสื่อสาร

คำสำคัญ: การเมือง, การสื่อสาร, พรรคประชาธิปัตย์

¹นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะและการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ที่อยู่: 1761 ถนนพัฒนาการ เขต/แขวง สวนหลวง กรุงเทพฯ 10260

Email: kissana_24@hotmail.com

²อาจารย์ประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะและการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ที่อยู่: 1767 ถนนพัฒนาการ เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ

e-mail: bboonrith@gmail.com

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาวิทยุและโทรทัศน์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ที่อยู่: 1767 ถนนพัฒนาการ เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ

e-mail: jakgreerat@hotmail.com

The Development of Political Communication Pattern in Information Era of the Democrat Party

Col. Krissana Boonchom¹

Col. Boonaue Boonrith²

Jakgreerat Sangvari³

Abstract

This study employed Delphi technique to investigate political communication pattern. The findings of the study can be concluded as follows: the pattern of political communication in the information era of the Democrat Party consisted of three aspects: political aspect, i. e, the role of listening to the people's opinions and requests, the role of collecting people's problems and needs and created and conveyed the Party policies; communication aspect, i.e., communication skill, the unity in communication, the leader in communication including public and mass media relations; and technological communication aspect, i.e., technology in building party popularity, technological communication network and technological and innovative communication.

Keywords : Politics, communication, Democrat Party

¹Ph.D.candidate, Ph.D. Programeme in Public Policy and Mangement, Kasem Bundit University
1767 Patanakarn Rd. Suan Luang, Bangkok, 10250
email: kissana_24@hotmail.com

²Lecturer of Ph.D. Programeme in Public Policy and Mangement, Kasem Bundit University
1767 Patanakarn Rd. Suan Luang, Bangkok, 10250
e-mail: bboonrith@gmail.com

³Asst. Prof of Department of Broadcasting Faculty of Communication Arts, Kasem Bundit University
1767 Patanakarn Rd. Suan Luang, Bangkok, 10250
e-mail: jakgreerat@hotmail.com

บทนำ

การสื่อสารถือเป็นกลไกความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในสังคม การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของประชาชนในสังคมสร้างความหมายที่ทำให้เกิดความเข้าใจร่วมกันระหว่างส่วนต่าง ๆ ของสังคม เป็นแกนเชื่อมโยงหลักในการผลักดันให้เกิดการพัฒนา การเปลี่ยนแปลง และความเจริญให้กับสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง (ดิังอินทร์, 2553 : 1) การสื่อสารกับการเมืองเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด การสื่อสารถือเป็นเครื่องมือช่วยสร้างประสบการณ์การรับรู้และการสื่อความหมายด้านการเมืองให้กับประชาชน เช่น การแถลงนโยบาย การปราศรัยหาเสียง การให้สัมภาษณ์ผ่านสื่อมวลชน (เชยประทับ, 2540: 7) การสื่อสารการเมือง (Political Communication) เป็นการสื่อสารที่มุ่งหวังผลทางการเมืองโดยใช้สื่อในหลากหลายประเภทและหลากหลายรูปแบบ มีเป้าหมายเพื่อให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนหรือเพื่อการโน้มน้าวใจ (McQuail, 1983 : 180) การสื่อสารการเมืองจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานการเมืองของนักการเมือง พรรคการเมือง กลไกทางการเมืองไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้โดยปราศจากการสื่อสาร (นันทวโรภาส, 2557)

การสื่อสารการเมืองได้รับการพัฒนารูปแบบมาอย่างต่อเนื่องตามกาลเวลา สถานการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และที่สำคัญความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นปัจจัยการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการสื่อสารการเมือง ด้วยในปัจจุบันคนทั่วโลกสามารถติดต่อกันได้อย่างสะดวกและรวดเร็วด้วยอินเทอร์เน็ต นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เปิดโอกาส

ทางการสื่อสารที่หลากหลายรูปแบบ สื่อใหม่ (New Media) เป็นรูปแบบการสื่อสารที่เปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ตามความต้องการทั้งในด้านเวลา สถานที่และความสนใจของประชาชน สื่อใหม่ ได้เปลี่ยนแปลงบทบาทของประชาชนจากเดิม ประชาชนมีบทบาทเป็นผู้ตาม (Passive Audience) คือต้องรอเวลาในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารจากสื่อดั้งเดิม เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ เป็นต้น มาเป็นผู้เลือก (Active Audience) เลือกที่จะรับข้อมูลข่าวสารตามที่ตนเองสนใจหรือเลือกโดยเสรี (Active Seeker) (อ่อนน่วม, 2555 : 212) ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิต การรับรู้ของประชาชน ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและโครงสร้างของอำนาจ (Cohen: 17-18) การสื่อสารทางการเมืองมีความสำคัญยิ่งกับการทำงานการเมืองของนักการเมืองและพรรคการเมืองซึ่งเป็นองค์กรที่มีความสำคัญตามการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีบทบาทหน้าที่ต่อกระบวนการทางการเมือง การกำหนดนโยบาย การพัฒนาประชาธิปไตย การบริหารประเทศ การดำเนินงานทางการเมืองที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและสังคม (ธำรงธัญวงศ์, 2556 :311-313)

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในรูปแบบการสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสาร ว่าควรมีการพัฒนา รูปแบบการสื่อสารการเมืองอย่างไรเพื่อให้การสื่อสารทางการเมืองของพรรคมีความทันสมัย ก้าวทันการเจริญเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในอนาคต การ

เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของประชาชน และที่สำคัญเป็นการสื่อสารที่ส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มีการพัฒนาดียิ่ง ๆ ขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์รูปแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสาร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบสื่อสารการเมือง หมายถึง องค์ประกอบของรูปแบบในการพัฒนาสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสาร ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาการสื่อสารด้านการเมือง องค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาการสื่อสารและองค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาการสื่อสารด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร

1.1 องค์ประกอบด้านการเมือง หมายถึง บทบาทการสื่อสารทางการเมืองของพรรคในการรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ การรวบรวมปัญหาและความต้องการของประชาชน การจัดทำแผนนโยบายและการถ่ายทอดนโยบายพรรค

1.2 องค์ประกอบด้านการสื่อสาร หมายถึง รูปแบบการพัฒนาการสื่อสาร ที่มีองค์ประกอบของรูปแบบ ได้แก่ ชีตความสามารถในการสื่อสารของพรรคและสมาชิกพรรค การสื่อสารอย่างมีเอกภาพ การสื่อสารของผู้นำพรรค การสร้างมวลชนสัมพันธ์ และสื่อมวลชนสัมพันธ์

1.3 องค์ประกอบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หมายถึง รูปแบบการ

พัฒนาด้านเทคโนโลยี ที่มีองค์ประกอบของรูปแบบ คือ การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสร้างความนิยมให้กับพรรค การสร้างเครือข่ายทางเทคโนโลยี ระบบเทคโนโลยีของพรรค และนวัตกรรมสื่อสาร

2. นักการเมือง หมายถึง ผู้ที่ทำงานหรือเคยทำงานด้านการเมือง ไม่น้อยกว่า 10 ปี

3. นักนิเทศศาสตร์ หมายถึง อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนด้านนิเทศศาสตร์ในสถาบันการศึกษาหรือ ผู้ที่ทำหน้าที่ด้านสื่อสารมวลชนไม่น้อยกว่า 10 ปี

4. นักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หมายถึง อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในสถาบันการศึกษาหรือ ผู้ที่ทำหน้าที่ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไม่น้อยกว่า 10 ปี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รูปแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสาร

2. เป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อสารการเมืองของพรรคการเมืองให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสาร” เป็นการศึกษาเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการเมือง ด้านนิเทศศาสตร์ และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

กลุ่มตัวอย่าง คือผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 21 คน ประกอบด้วย นักการเมือง 7 คน นักนิเทศศาสตร์ 7 คน และนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 7 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบสอบถามจำนวน 3 รอบ คือ

2.1 แบบสัมภาษณ์การวิจัย รอบที่ 1 ผู้วิจัยนำแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่ได้จากการศึกษา ตำรา เอกสารทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง สภาพปัญหาสื่อสารการเมือง บทบาท หน้าที่ การทำงานสื่อสารการเมือง มาวิเคราะห์เพื่อกำหนดกรอบคำถาม โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นอย่างอิสระ แบบสัมภาษณ์ดังกล่าวผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความชัดเจนในเรื่องของการใช้ภาษา ความครอบคลุมของเนื้อหาและได้ปรับแก้ตามที่คุณเชี่ยวชาญได้ให้คำแนะนำได้เป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีความสมบูรณ์

2.2 แบบสอบถามการวิจัย รอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการวิเคราะห์เนื้อหาของคำตอบที่ได้จากการสัมภาษณ์ ในรอบที่ 1 ซึ่งเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญให้ค่าคะแนนรูปแบบสื่อสารการเมืองโดยกำหนดความหมายตามระดับค่าคะแนน

2.3 แบบสอบถามการวิจัย รอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามเช่นเดียวกันกับ รอบที่ 2 ที่ได้รับการแก้ไขให้มีความชัดเจนของภาษา มีความกะทัดรัดมากขึ้นและเพิ่มข้อคำถามอีก 6 ข้อ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2

พร้อมระบุตำแหน่งคำถามฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของแต่ละข้อ พร้อมแสดงตำแหน่งค่าคะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านที่ได้ตอบไว้ในรอบที่ 2 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้ทบทวนคำตอบของตนเองพร้อมยืนยันค่าคะแนนของตนเองด้วย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลรอบที่ 1 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญได้ศึกษาก่อน พร้อมนัดวัน เวลา สถานที่ในการสัมภาษณ์ตามที่ผู้เชี่ยวชาญกำหนด การดำเนินการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญแบบการมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive Interview) ถามตามรายชื่อคำถามในแบบสัมภาษณ์ และขออนุญาตผู้เชี่ยวชาญ จดบันทึกบทสัมภาษณ์และถ่ายภาพขณะสัมภาษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล รอบที่ 2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม รอบที่ 2 ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตาม วัน เวลา สถานที่ ที่ผู้เชี่ยวชาญได้นัดหมาย โดยผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านตอบแบบสอบถามแต่ละข้อตามองค์ประกอบรูปแบบการพัฒนาสื่อสารการเมือง หากมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เช่น การแสดงความคิดเห็นอื่น ความชัดเจนของภาษา ความครอบคลุมเนื้อหา สารต่าง ๆ ก็สามารถให้ความเห็นเพิ่มเติมได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล รอบที่ 3 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถาม รอบที่ 3 ด้วยวิธีการเช่นเดียวกับรอบที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านทบทวนความเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้ง 21 ท่าน และมีโอกาสทบทวนคำตอบของตนเอง ผู้เชี่ยวชาญจะยืนยันคำตอบเดิม หรือเปลี่ยนแปลงคำตอบก็ได้ หากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญอยู่นอกพิสัยระหว่างควอไทล์ของข้อ

นั้น ผู้วิจัยจะขอให้ผู้เชี่ยวชาญได้ให้เหตุผลประกอบในข้อนี้ด้วย

4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลทุกกรอบ นำมาพิจารณาและตรวจสอบความชัดเจน ความถูกต้องและความเหมาะสมของเครื่องมือก่อนนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลรอบที่ 2 ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาและจัดกลุ่มความเหมาะสมของรูปแบบสื่อสารการเมือง นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดเกณฑ์ไว้ จำนวน 21 คน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา โดยให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบการพัฒนารูปแบบสื่อสารการเมืองที่จำเป็นมากที่สุดและมาก ให้ข้อเสนอแนะ การแก้ไขภาษา สำนวน และเนื้อหา ต่อจากนั้นผู้วิจัยได้ปรับแก้สำนวน ภาษาตามที่คุณเชี่ยวชาญเสนอแนะตามกระบวนการของเทคนิคเดลฟาย การเก็บรวบรวมข้อมูล รอบที่ 3 ซึ่งเป็นการยืนยันคำตอบจากความคิดเห็นที่ผ่านการถามย้ำ ทำให้ผู้เชี่ยวชาญมีโอกาสตรวจสอบข้อความและค่าคะแนนของตนเอง เป็นการหาความเที่ยงรวมทั้งข้อมูลทางสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคเดลฟายทำให้ผู้เชี่ยวชาญมีโอกาสตรวจทานตามกระบวนการเทคนิคเดลฟาย ดังนั้น ความเที่ยงและความตรงของข้อมูลที่ได้รับขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญที่คัดเลือกมา อันจะทำให้ผลการวิจัยที่ได้รับมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย และมีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ในแต่ละรอบ ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล รอบที่ 1 รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระเกี่ยวกับรูปแบบสื่อสารการเมือง ที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และจัดกลุ่ม (Categorized)

การวิเคราะห์ข้อมูล รอบที่ 2 ผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2 มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของแต่ละข้อ เพื่อจัดทำเป็นแบบสอบถามรอบที่ 3 ซึ่งในรอบที่ 3 ผู้วิจัยได้แสดงให้ผู้เชี่ยวชาญเห็นค่ามัธยฐาน (Median: Mdn) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 21 คน และค่าคะแนนของผู้เชี่ยวชาญเองที่ให้ไว้ในรอบที่ 2 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้ทบทวน และยืนยันค่าคะแนนอีกครั้งหนึ่ง และแสดงเหตุผลหากคะแนนในข้อนั้นของผู้เชี่ยวชาญอยู่นอกพิสัยระหว่างควอไทล์ ค่าคะแนนที่ได้ในรอบที่ 3 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สูตรคำนวณเช่นเดียวกับรอบที่ 2

ผู้วิจัยนำผลการคำนวณในรอบที่ 3 มาเป็นรูปแบบสื่อสารการเมือง ที่ผู้เชี่ยวชาญให้ค่าคะแนนในข้อที่ระดับคะแนนมากและมากที่สุด คือมีค่ามัธยฐานมากกว่า 3.50 และผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์น้อยกว่า 1.50 นำมาสรุปเป็น รูปแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสารต่อไป ผลการวิจัย

การพัฒนารูปแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสาร ใช้วิธีการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย โดยผู้วิจัยนำข้อที่มีค่ามัธยฐานมากกว่า 3.50 ขึ้นไป โดยข้อที่มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 -4.49 แสดงว่ากลุ่ม

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าข้อความในข้อนี้มีความจำเป็นมาก และข้อที่มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 4.50 -5.00 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าข้อความในข้อนี้มีความจำเป็นมากที่สุด รวมทั้งข้อที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์น้อยกว่า 1.50 ซึ่งแสดงว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน นำมาสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอในรูปของตารางรายด้าน ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบการพัฒนารูปแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสาร ตามลำดับดังนี้

1. ด้านการเมือง มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ บทบาทการรับฟังความคิดเห็นและข้อเรียกร้องของประชาชน หน้าที่การรวบรวมปัญหาและ

ความต้องการของประชาชน การจัดทำแผนนโยบายพรรค และการถ่ายทอดนโยบายพรรค

2. ด้านการสื่อสาร มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ทักษะการสื่อสารของพรรค เอกภาพทางการสื่อสาร ผู้นำทางการสื่อสาร และมวลชนสัมพันธ์ และสื่อมวลชนสัมพันธ์

3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ เทคโนโลยีสร้างความนิยมพรรค การสร้างเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และนวัตกรรมการสื่อสาร

ผู้วิจัยแสดงผลการวิจัย ตามตาราง ที่ 1- 4

ด้านการเมือง

ตารางที่ 1 ค่ามัธยฐาน(Mdn)และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์(IR) สำหรับรูปแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสาร ในด้านการเมือง โดยเรียงข้อที่มีค่ามัธยฐานจากคะแนนมากไปน้อย

รูปแบบสื่อสารด้านการเมือง	Mdn	IR	ระดับความเหมาะสม
1. จัดให้มีเจ้าหน้าที่ประจำสาขาพรรคที่มีความรู้ความเข้าใจด้านการเมือง มีบุคลิกภาพเหมาะสม เพื่อทำหน้าที่ประสานงานด้านปัญหาของประชาชนในพื้นที่	4.53	1.00	มากที่สุด
2. ประชาสัมพันธ์นโยบายพรรคให้ประชาชนทราบด้วยวิธีการสื่อสารที่เข้าถึง เข้าใจง่าย สะดวก รวดเร็ว	4.53	1.05	มากที่สุด
3. ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการเร่งด่วนของประชาชนเพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลในการกำหนดนโยบายหรือนำเสนอข้อมูลเสนอต่อรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.53	1.20	มากที่สุด
4. ประชาสัมพันธ์นโยบายพรรคที่มีความโดดเด่นและเป็นที่ประจักษ์ว่าประชาชนได้รับประโยชน์จากนโยบายของพรรคอย่างแท้จริง	4.45	1.05	มาก
5. จัดกิจกรรมรวบรวมปัญหาและข้อเรียกร้องกลุ่มตามสาขาอาชีพ ตลอดจนเปิดรับความเห็นต่างทั้งจากภายในพรรคและภายนอกพรรค	4.45	1.30	มาก
6. แจ้งผลความคืบหน้าการดำเนินงานตามนโยบายและปัญหาอุปสรรคให้ประชาชนทราบ	4.45	1.49	มาก

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รูปแบบสื่อสารด้านการเมือง	Mdn	IR	ระดับ ความเหมาะสม
7. ประชาสัมพันธ์การนำนโยบายของพรรคไปสู่การปฏิบัติจริงและได้ผลดี ตลอดจนตอบสนองความต้องการอย่างเป็นปัจจุบัน	4.44	1.11	มาก
8. มีการติดต่อสื่อสารพบปะกับกลุ่มผู้นำความคิดด้านการเมืองอย่าง สม่ำเสมอ	4.36	1.06	มาก
9. พรรคเปิดโอกาสให้สมาชิกพรรคนำเสนอปัญหาความต้องการของ ประชาชนในพื้นที่ มาเสนอต่อพรรคเพื่อนำปัญหาเร่งด่วนหรือความต้องการ พื้นฐานจำเป็นเข้าสู่ระบบการดำเนินการต่อไป	4.35	1.09	มาก
10. เน้นการสื่อสารการนำข้อเรียกร้องของประชาชนที่นำไปปฏิบัติอย่าง รวดเร็ว	4.34	1.12	มาก
11. ประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อทุกแขนงและหลากหลายเพื่อแจ้งผลประโยชน์ ที่ประชาชน จะได้รับจากนโยบายพรรค			
12. เปิดช่องทางการสื่อสารเรื่องร้องทุกข์ ร้องเรียนปัญหาและความต้องการ เร่งด่วนของประชาชนให้เข้าถึงพรรคอย่างรวดเร็ว	4.26	1.21	มาก
13. จัดทำแผนประชาสัมพันธ์ทุกไตรมาสตามนโยบายพรรคอย่างเหมาะสม	4.21	1.26	มาก
14. นำแผนประชาสัมพันธ์นโยบายพรรคสู่การปฏิบัติตามขั้นตอนเพื่อ ประเมินผลสัมฤทธิ์ของนโยบายพรรคที่ให้ประโยชน์แก่ประชาชนและ ประเทศชาติ	4.17	1.49	มาก

ตารางที่ 1 แสดงถึง รูปแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสาร ในด้านการเมือง ซึ่งประกอบไปด้วยจำนวน 13 ข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีระดับความเหมาะสมมากที่สุด 3 ข้อและมีระดับความเหมาะสมมาก 10 ข้อ

ด้านการสื่อสาร

ตารางที่ 2 คำนวณฐาน(Mdn)และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์(IR)สำหรับรูปแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสาร ในด้านการสื่อสาร โดยเรียงข้อที่มีคำนวณฐานจากคะแนนมากไปน้อย

รูปแบบการสื่อสารด้านการสื่อสาร	Mdn	IR	ระดับ ความเหมาะสม
1. กำหนดประเด็นในเรื่องที่ชี้แจงต่อประชาชนให้เป็นประเด็นเดียวกันอย่าง ถูกต้องและตรงกัน	4.95	0.42	มากที่สุด
2. ผู้นำมีความรู้ ความสามารถ มีวิสัยทัศน์และมีทักษะการสื่อสาร	4.90	0.29	มากที่สุด
3. นำบุคลิกภาพของหัวหน้าพรรคมาเป็นแบบอย่างของสมาชิกพรรคในการ สื่อสารกับประชาชน	4.83	0.61	มากที่สุด
4. สื่อสารด้วยความชัดเจนในจุดยืนแนวทางการแก้ปัญหาความขัดแย้งอย่าง สร้างสรรค์ โดยยึดหลักนิติรัฐ การเคารพในความเห็นต่างและการอยู่ร่วมกันของ คนในสังคมประชาธิปไตย ไปยัง สมาชิกพรรค และสังคมอย่างสม่ำเสมอ	4.75	0.75	มากที่สุด

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รูปแบบการสื่อสารด้านการสื่อสาร	Mdn	IR	ระดับ ความเหมาะสม
5. ผู้นำแสดงความเอาใจใส่ปัญหาของประชาชนในภาพรวมทั้งประเทศ สามารถเข้าถึงประชาชนทุกระดับชั้น	4.68	1.05	มากที่สุด
7. สร้างมวลชนสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับระบบสังคม วัฒนธรรม	4.61	1.10	มากที่สุด
8. สร้างขีดความสามารถการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยฝึกฝนความชำนาญ การพูดที่มีความน่าเชื่อถือ การพูด การจูงใจประชาชนเพื่อให้เป็นจุดแข็งของพรรค	4.61	1.10	มากที่สุด
9. สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกพรรคกับสื่อมวลชน เพื่อความเข้าใจร่วมกัน	4.54	1.14	มากที่สุด
10. ให้ข้อมูลต่อประชาชนตามที่ได้รับจากมติพรรค	4.53	1.05	มากที่สุด
11. ควรมีลักษณะการปฏิบัติงานด้านการสื่อสารเป็นทีมงาน เป็นหนึ่งเดียว	4.48	0.62	มาก
12. สื่อสารด้วยทักษะการใช้ภาษาที่ง่ายต่อการเข้าใจและมีความสอดคล้องกับสังคม วัฒนธรรมของผู้รับสาร	4.45	1.05	มาก
13. มุ่งเน้นสื่อสารการเมืองเพื่อการพัฒนาประเทศและเนื้อหาสารของนโยบาย มากกว่าสื่อสารการเมืองในประเด็นความขัดแย้งหรือตอบโต้ประเด็นถูกพาดพิง	4.45	1.11	มาก
14. สร้างวาระข่าวสารเพื่อแสดงข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องตามวาระที่เหมาะสมและเป็นจริงให้ประชาชนทราบประเด็นปัญหาตรงกัน	4.45	1.19	มาก
15. มีระบบการสื่อสารตามหน้าที่และตำแหน่งของสมาชิกพรรค	4.45	1.21	มาก
16. แสดงออกถึงความรับผิดชอบโดยขอโทษประชาชนเมื่อมีการสื่อสารด้วยข้อมูลที่ คลาดเคลื่อนหรือผิดพลาดออกไป	4.34	1.16	มาก
17. พยายามจูงใจประชาชนที่มีปัญหาในการดำเนินชีวิตในชุมชนเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อแก้ปัญหาและอุปสรรคที่พบร่วมกัน	4.21	1.00	มาก

ตารางที่ 2 แสดงถึง รูปแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสาร ในด้านการสื่อสารซึ่งประกอบไปด้วยจำนวน 17 ข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามียะดับความเหมาะสมมากที่สุด 10 ข้อและมีระดับความเหมาะสมมาก 7 ข้อ

ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ตารางที่ 3 ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์สำหรับรูปแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสาร ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเรียงข้อที่มีค่ามัธยฐานจากคะแนนมากไปน้อย

รูปแบบการสื่อสารด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	Mdn	IR	ระดับความเหมาะสม
1. เจ้าหน้าที่ประจำเครือข่ายต้องมีความรู้ มีความสามารถในการใช้ระบบเทคโนโลยีที่เป็นปัจจุบัน	4.75	0.87	มากที่สุด
2. พรรคมีการประสานงานกับเครือข่ายอย่างสม่ำเสมอ	4.74	0.92	มากที่สุด
3. ปรับรูปแบบและเนื้อหาการสื่อสารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อรองรับเนื้อหาข้อมูลข่าวสารที่เป็นปัจจุบัน	4.74	0.97	มากที่สุด
4. เจ้าหน้าที่ประจำเครือข่ายและผู้นำความคิดต้องได้รับการ ฝึกอบรมในด้านความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่เป็นปัจจุบัน	4.68	0.84	มากที่สุด
5. ดำเนินการสื่อสารที่เน้นเนื้อหาสาระที่พรรคได้รับความนิยมโดยอาศัยเทคโนโลยีให้เข้าถึงประชาชนอย่างทั่วถึงและรวดเร็ว	4.68	0.99	มากที่สุด
6. สร้างระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารผ่านเครือข่ายให้มีผลต่อการรับรู้ของประชาชนอย่างรวดเร็ว	4.62	0.98	มากที่สุด
7. ปรับปรุงระบบเทคโนโลยีการสื่อสารให้เป็นรูปแบบปัจจุบัน	4.62	0.98	มากที่สุด
8. สร้างเครือข่ายชุมชนโดยใช้เครือข่ายเทคโนโลยีการสื่อสารที่เข้าถึงได้ง่ายและรวดเร็ว	4.61	1.10	มากที่สุด
9. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้เข้ากับยุคข้อมูลข่าวสาร	4.53	1.00	มากที่สุด
10. สร้างระบบการสื่อสารทางไกลระหว่างพรรคกับสาขาพรรคเพื่อความเข้าใจตรงกัน	4.53	1.05	มากที่สุด
11. สร้างเครือข่ายผู้สนับสนุนพรรคผ่านสื่อใหม่	4.53	1.32	มากที่สุด
12. เพิ่มช่องการรับเรื่องร้องเรียนปัญหาของประชาชนผ่านทาง เครือข่ายเทคโนโลยี	4.53	1.47	มากที่สุด
13. เผยแพร่กิจกรรมของพรรคผ่านสื่อใหม่อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง	4.45	1.05	มาก
14. ริเริ่มการนำสื่อใหม่มาใช้ในการสื่อสารการเมืองเพื่อสร้างระบบประชาธิปัตย์แบบมีส่วนร่วม	4.34	1.12	มาก
15. สร้างเว็บไซต์เปิดรับสมาชิกพรรคผ่านระบบอินเทอร์เน็ต	4.34	1.16	มาก

ตารางที่ 3 แสดงถึง รูปแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสาร ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารซึ่งประกอบไปด้วยจำนวน 15 ข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีระดับความเหมาะสมมากที่สุด 12 ข้อและมีระดับความเหมาะสมมาก 3 ข้อ

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนารูปแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสาร สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูล ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 21 ท่าน ได้ให้ความเห็นว่ามีเหมาะสมจำนวน 46 ข้อ ได้แก่ 1) ด้านการเมือง มี 4 องค์ประกอบ จำนวน 14 ข้อ 2) ด้านการสื่อสาร มี 4 องค์ประกอบ จำนวน 17 ข้อ 3) ด้านเทคโนโลยีการสื่อสารมี 4 องค์ประกอบ จำนวน 15 ข้อ
2. การพัฒนารูปแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสาร

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นสอดคล้องกันโดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 ทั้ง 46 ข้อ และผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นในความเหมาะสมของรูปแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสารที่ต้องได้รับการพัฒนาในระดับมากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน 4.50 – 5.00 จำนวน 25 ข้อ และผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นในความเหมาะสมของรูปแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสารที่ต้องได้รับการพัฒนาในระดับมาก โดยมีค่ามัธยฐาน 3.50 – 4.49 จำนวน 21 ข้อ ดังรายละเอียดตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 สรุป การพัฒนารูปแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสาร ทั้ง 3 ด้าน แสดงรายชื่อของแต่ละด้านที่มีระดับความเหมาะสมมากที่สุดและมาก

รูปแบบสื่อสารการเมือง ของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสาร	จำนวนข้อ	ระดับ มากที่สุด	ระดับ มาก
1. ด้านการเมือง	14	3	11
2. ด้านการสื่อสาร	17	10	7
3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	15	12	3
รวม	46	25	21
ร้อยละ	100	54	46

การอภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนารูปแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสาร ผู้วิจัยอภิปรายผลในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

การศึกษาการพัฒนารูปแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสาร ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันทั้ง

3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการเมือง มี 4 องค์ประกอบ จำนวน 14 ข้อ 2) ด้านการสื่อสาร มี 4 องค์ประกอบ จำนวน 17 ข้อ 3) ด้านเทคโนโลยีการสื่อสารมี 4 องค์ประกอบ จำนวน 15 ข้อ รวมทั้งสิ้น 46 ข้อ เป็นข้อที่มีความจำเป็นระดับมากที่สุด จำนวน 25 ข้อ และข้อที่มีความจำเป็น

ระดับมาก จำนวน 21 ข้อ สามารถอภิปรายผลดังนี้

1. ด้านการเมือง จากผลการวิจัยพบว่าการพัฒนารูปแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสาร ในด้านการเมือง มี 4 องค์ประกอบ จำนวน 14 ข้อ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 บทบาทการรับฟังความคิดเห็นและข้อเรียกร้องของประชาชน จำนวน 4 ข้อ โดยมีข้อที่มีระดับความจำเป็นมากที่สุด จำนวน 1 ข้อ คือ จัดให้มีเจ้าหน้าที่ประจำสาขาพรรคที่มีความรู้ความเข้าใจด้านการเมือง มีบุคลิกภาพเหมาะสม เพื่อทำหน้าที่ประสานงานด้านปัญหาของประชาชนในพื้นที่ และมีข้อที่มีระดับความจำเป็นมาก จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ 1) จัดกิจกรรมรวบรวมปัญหาและข้อเรียกร้องกลุ่มตามสาขาอาชีพ ตลอดจนเปิดรับความเห็นต่างทั้งจากภายในพรรคและภายนอกพรรค 2) เน้นการสื่อสารการนำข้อเรียกร้องของประชาชนที่ได้นำไปปฏิบัติอย่างรวดเร็ว และ 3) มีการติดต่อสื่อสารพบปะกับกลุ่มผู้นำความคิดด้านการเมืองอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ ลัมมณี (2550) และ วัชรศิริ (2555) กล่าวถึง บทบาทและหน้าที่ของพรรคการเมือง ไว้ว่า พรรคการเมือง มีบทบาทเป็นคนกลางระหว่างประชาชนหรือกลุ่มคนในสังคมกับรัฐบาลและหน่วยงานของรัฐ คือพรรคการเมืองจะรับเอาข้อเรียกร้องต่าง ๆ ของประชาชนมาแจ้งให้รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อให้ดำเนินการตอบสนองต่อข้อร้องเรียนนั้นหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

องค์ประกอบที่ 2 หน้าที่การรวบรวมปัญหาและความต้องการของประชาชน จำนวน 3 ข้อ โดยมีข้อที่มีระดับความจำเป็นมากที่สุด จำนวน 1 ข้อ คือ ทำการวิจัยเกี่ยวกับ

ปัญหาและความต้องการเร่งด่วนของประชาชน เพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลในการกำหนดนโยบายหรือนำเสนอข้อมูลเสนอต่อรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และข้อที่มีระดับความจำเป็นมาก จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ 1) พรรคเปิดโอกาสให้สมาชิกพรรคนำเสนอปัญหา ความต้องการของประชาชนในพื้นที่มาเสนอต่อพรรค เพื่อนำปัญหาเร่งด่วนหรือความต้องการพื้นฐานจำเป็นเข้าสู่ระบบการดำเนินการต่อไป และ 2) เปิดช่องทางการสื่อสารเรื่องร้องทุกข์ ร้องเรียนปัญหาและความต้องการเร่งด่วนของประชาชน ให้เข้าถึงพรรคอย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับ อารงธัญวงศ์ (2556: 313 - 314) และ ปราสาททอง (2558: ออนไลน์) กล่าวว่า พรรคการเมืองทำหน้าที่รวบรวมปัญหาต่าง ๆ ของประชาชนเพื่อนำมากำหนดเป็นนโยบายของพรรคทั้งการแก้ไขเฉพาะหน้าและการวางมาตรการการแก้ไขปัญหาระยะยาว รวมทั้งเป็นช่องทางให้ประชาชนได้แสดงออกผ่านพรรคการเมืองเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง

องค์ประกอบที่ 3 การจัดทำแผนนโยบายพรรค มี 3 ข้อ เป็นข้อที่มีระดับความจำเป็นมากทั้ง 3 ข้อ ได้แก่ 1) แจ้งผลความคืบหน้าการดำเนินงานตามนโยบายและปัญหาอุปสรรคให้ประชาชนทราบ 2) จัดทำแผนประชาสัมพันธ์ทุกไตรมาสตามนโยบายพรรคอย่างเหมาะสม และ 3) นำแผนประชาสัมพันธ์นโยบายพรรคสู่การปฏิบัติตามขั้นตอนเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของนโยบายพรรคที่ให้ประโยชน์แก่ประชาชนและประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้องกับ อารงธัญวงศ์ (2556: 312) กล่าวว่า พรรคการเมืองมีบทบาทในการกำหนดนโยบายทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมทั้งใน

เรื่องทั่วไปและเรื่องเฉพาะว่าพรรคของตนจะดำเนินการไปในทางใดจึงจะเกิดประโยชน์แก่ชาติและประชาชนมากที่สุดและ Molony and Colmer R.(2001: 957-968) กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์เป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารและนโยบาย ของพรรคการเมือง และ Froehich and Rudiger (2006: 18-24) กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์ทางการเมือง เป็นการใช้สื่อเพื่อการสื่อสารในประเด็นสาธารณะในทางการเมือง

องค์ประกอบที่ 4 การถ่ายทอดนโยบายพรรค จำนวน 4 ข้อ ข้อที่มีระดับความจำเป็นมากที่สุด จำนวน 1 ข้อ คือ ประชาสัมพันธ์นโยบายพรรคให้ประชาชนทราบด้วยวิธีการสื่อสารที่เข้าถึง เข้าใจง่าย สะดวก รวดเร็ว และ ข้อที่มีระดับความจำเป็นมาก จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ 1) ประชาสัมพันธ์นโยบายพรรคที่มีความโดดเด่นและเป็นที่ยอมรับว่าประชาชนได้รับประโยชน์จากนโยบายของพรรคอย่างแท้จริง 2) ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของพรรคไปสู่การปฏิบัติจริงและได้ผลดีตลอดจนตอบสนองความต้องการอย่างเป็นปัจจุบัน และ 3) ประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อทุกแขนง และหลากหลายเพื่อแจ้งผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากนโยบายพรรค ซึ่งสอดคล้องกับ ลิ้มฉวี (2550) และ ต้นสกุลรุ่ง (2556) กล่าวไว้ว่า พรรคการเมืองทำหน้าที่รายงานให้ประชาชนรับทราบเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการด้านต่าง ๆ ของรัฐบาลที่มีผลกระทบกับประชาชน พรรคการเมืองมักใช้วิธีการเผยแพร่ข่าวสารดังกล่าวผ่านสาขาพรรค ตัวแทนพรรค สมาชิกรัฐสภาจากพรรคของตนในแต่ละเขตเลือกตั้ง การอภิปรายนอกสภาหรือจากการหาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับ เหล่าวิทยา (2554: 105-106)

กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์ทางการเมืองเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเชื่อมต่อข้อมูลจากฝ่ายการเมืองไปสู่ประชาชนผู้รับสารเพื่อสร้างให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในทิศทางที่พรรคต้องการ และการประชาสัมพันธ์สามารถกระทำได้หลากหลายช่องทาง ทั้งสื่อสารมวลชน การจัดกิจกรรมสาธารณะต่าง ๆ สื่อบุคคล และสื่อที่ได้รับความนิยมคือ สื่อออนไลน์

2. ด้านการสื่อสาร จากผลการวิจัยพบว่าการพัฒนารูปแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุคข้อมูลข่าวสาร ในด้านการสื่อสาร มี 4 องค์ประกอบ จำนวน 17 ข้อ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ทักษะการสื่อสารของพรรค จำนวน 7 ข้อ ข้อที่มีระดับความจำเป็นมากที่สุด จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ 1) นำบุคลิกภาพของหัวหน้าพรรคมาเป็นแบบอย่างของสมาชิกพรรคในการสื่อสารกับประชาชน 2) สื่อสารด้วยความชัดเจนในจุดยืนแนวทางการแก้ปัญหาความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์ โดยยึดหลักนิติรัฐการเคารพในความเห็นต่างและการอยู่ร่วมกันของคนในสังคมประชาธิปไตย ไปยังสมาชิกพรรคและสังคมอย่างสม่ำเสมอ และ 3) สร้างขีดความสามารถการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยฝึกฝนความชำนาญ การพูดที่มีความน่าเชื่อถือ การพูด การจูงใจประชาชนเพื่อให้เป็นจุดแข็งของพรรค และมีระดับความจำเป็นมาก จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ 1) สื่อสารด้วยทักษะการใช้ภาษาที่ง่ายต่อการเข้าใจและมีความสอดคล้องกับสังคม วัฒนธรรมของผู้รับสาร 2) มุ่งเน้นสื่อสารการเมืองเพื่อการพัฒนาประเทศและเนื้อหาสารของนโยบาย มากกว่าสื่อสารการเมืองในประเด็นความขัดแย้งหรือตอบโต้ประเด็นถูกพาดพิง 3) มีระบบการสื่อสารตาม

หน้าที่และตำแหน่งของสมาชิกพรรค และ 4) แสดงออกถึงความรับผิดชอบโดยขอโทษประชาชนเมื่อมีการสื่อสารด้วยข้อมูลที่คลาดเคลื่อนหรือผิดพลาดออกไป ซึ่งสอดคล้องกับ Puasanern (2554) กล่าวไว้ว่า บุคลิกภาพนักการเมืองที่ดีควรมีลักษณะอ่อนน้อมถ่อมตน สุภาพ ซื่อสัตย์ รวมทั้งสอดคล้องกับ ต้นศิริ (2555) ที่ได้กล่าวไว้ในการประชุมคณะอนุกรรมการด้านส่งเสริมบุคคลประชาธิปไตยในเรื่อง บุคคลตัวอย่างทางการเมือง ว่า นาย ขวน หลีกภัย เป็นบุคคลตัวอย่างทางการเมืองที่นักการเมืองควรถือเป็นแบบอย่าง เป็นคนมีมารยาทดี วางตัวได้อย่างเหมาะสม มีความซื่อตรง ซื่อสัตย์สุจริต นอกจากนี้ Berlo (1960: 72) ได้กล่าวไว้ว่า การสื่อสารจะสำเร็จได้นั้น ผู้ส่งสารจำเป็นต้องมีคุณลักษณะที่เอื้อต่อความสำเร็จและประสิทธิผลของการสื่อสารคือ เป็นผู้ที่มีความสามารถ ความชำนาญในด้านการพูด การเขียนโดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เป็นผู้มีความรู้ (Knowledge) ความเข้าใจในข้อเท็จจริงในเรื่องที่จะสื่อสารเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ สร้างความเลื่อมใสในสายตาของผู้รับสาร ตลอดจนมีความเข้าใจในระบบสังคมและวัฒนธรรมซึ่งเป็นตัวหล่อหลอมบุคลิก ลักษณะและพฤติกรรม เพื่อผู้ส่งสารได้ใช้เป็นกรอบในการคัดเลือกข่าวสาร ภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกันกับประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ เพราะข่าวสารและการรับรู้ของประชาชนในสังคมวัฒนธรรมที่แตกต่างกันจะมีความขึ้นชอบแตกต่างกัน

องค์ประกอบที่ 2 เอกภาพทางการสื่อสาร มี 3 ข้อ มีข้อที่มีระดับความจำเป็นมากที่สุด จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ 1) กำหนดประเด็นในเรื่องที่ชี้แจงต่อประชาชนให้เป็นประเด็นเดียวกันอย่างถูกต้อง และตรงกัน และ 2) ให้ข้อมูลต่อ

ประชาชนตามที่ได้รับจากมติพรรค ข้อที่มีระดับความจำเป็นมาก จำนวน 1 ข้อ คือ ควรมีลักษณะการปฏิบัติงานด้านการสื่อสารเป็นทีมงานเป็นหนึ่งเดียว สอดคล้องกับ ซึ่งสอดคล้องกับ ถิรวิศิษฐ์ (2557) กล่าวว่า การสื่อสารทางการเมืองแบบมีเอกภาพจะนำมาซึ่งการตอบรับและได้รับการสนับสนุนจากประชาชนอย่างยั่งยืน และเอกสารประกอบการบรรยายวิชา การจัดการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (2553) กล่าวว่า การจัดการองค์การมีความจำเป็นและเป็นประโยชน์ ที่ส่งผลให้งานออกมาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การแบ่งงานเป็นหมวดหมู่ตามลักษณะงานที่ทำงานจะดำเนินไปได้อย่างสอดคล้องกัน การกำหนดภาระหน้าที่และความรับผิดชอบ จะทำให้ทุกคนรู้ว่าตนเองมีหน้าที่อะไรต้องทำ รับผิดชอบมากน้อยเพียงใด การจัดการองค์การที่ดีเกิดจากการรวมตัวกันเป็นกลุ่มจะสามารถทำงานได้ดีกว่าต่างคนต่างทำ

องค์ประกอบที่ 3 ผู้นำทางการสื่อสาร มี 3 ข้อ ข้อที่มีระดับความจำเป็นมากที่สุด ทั้ง 3 ข้อ ได้แก่ 1) ผู้นำมีความรู้ความสามารถ มีวิสัยทัศน์และมีทักษะการสื่อสาร 2) ผู้นำแสดงความเอาใจใส่ปัญหาของประชาชนในภาพรวมทั้งประเทศ สามารถเข้าถึงประชาชนทุกระดับชั้น และ 3) ผู้นำรับฟังปัญหาของประชาชนแม้ว่าปัญหานั้นไม่สามารถแก้ไขได้ในเวลาจำกัด ซึ่งสอดคล้องกับ ปัญญาโรจน์ (2557) ที่กล่าวว่า คุณสมบัติสำคัญของผู้นำทางการเมือง คือทำงานอย่างมีเป้าหมาย มีวิสัยทัศน์ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีทั้งประชาชนในพื้นที่และนอกพื้นที่เขตเลือกตั้งของตน ตลอดจนเพื่อนสมาชิกนักการเมืองด้วยกัน มีความรู้ความสามารถ ต้องมีสติปัญญามากกว่าคนทั่วไปเพราะต้องเข้าไปแก้ปัญหาต่าง ๆ มีความน่าเชื่อถือ ศรัทธา ควร

เป็นแบบอย่างให้กับคนทั่วไป มีความขยัน กระตือรือร้น มีความรักในการทำงาน การเมือง กล้าหาญ กล้าตัดสินใจ มีความอดทนสูง รวมทั้ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ บริษัท ทาวเวอร์ วัตสัน (2556) พบว่า ผู้นำที่ดี คือเป็นผู้รู้จัก ตนเอง รู้จักการวิเคราะห์หาเหตุผล เรียนรู้ตลอด กาล เป็นผู้มีความเข้าใจในการบริหารงาน ตลอดจน Hill (2556) กล่าวว่าคุณลักษณะเด่น ของผู้นำ คือ สามารถควบคุมตัวเองได้ มีสำนึกใน ความยุติธรรม มีความเห็นใจและเข้าใจผู้อื่น เต็ม ใจรับผิดชอบงานเต็มที่ สอดคล้องกับ บุญย รัตกลิน (2552: 114-115) กล่าวถึง ลักษณะผู้นำ ในการสื่อสารว่า เป็นผู้มีความสามารถในการ ติดตามสถานการณ์และเข้าใจถึงแก่นของปัญหา ทางการเมืองการปกครอง สามารถทำความเข้าใจ กับสังคมใน ประเด็น การเมือง ความสามารถในการประชาสัมพันธ์ผลงานและ นโยบายของรัฐบาลให้ประชาชนทุกระดับเข้าใจ ได้โดยง่าย

องค์ประกอบที่ 4 มวลชนสัมพันธ์ และสื่อมวลชนสัมพันธ์ จำนวน 4 ข้อ ข้อที่มี ระดับความจำเป็นมากที่สุด จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ 1) สร้างมวลชนสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับระบบ สังคม วัฒนธรรม และ 2) สร้างความสัมพันธ์อัน ดีระหว่างสมาชิกพรรคกับสื่อมวลชนเพื่อความ เข้าใจร่วมกัน ข้อที่มีระดับความจำเป็นมาก จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ 1) สร้างวาระข่าวสารเพื่อ แสดงข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องตามวาระที่ เหมาะสมและเป็นจริงให้ประชาชนทราบประเด็น ปัญหาตรงกัน และ 2) พยายามจูงใจประชาชนที่ มีปัญหาในการดำเนินชีวิตในชุมชนเข้าร่วมแสดง ความคิดเห็นเพื่อแก้ปัญหาและอุปสรรคที่พบ ร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ลิ้มมณี (2556) กล่าวไว้ ว่ากิจกรรมที่พรรคการเมืองแต่ละพรรคทำใน

วาระต่าง ๆ อาจสะท้อนให้เห็นบทบาทหน้าที่ใน ด้านอื่น ๆ กิจกรรมบางอย่างของพรรค อาจเป็น การระดมพลังประชาชนเพื่อร่วมมือกันแก้ปัญหา เป็นส่วนรวม เช่น การรณรงค์เพื่อแก้ปัญหา สิ่งแวดล้อม การให้การศึกษาแก่ประชาชนใน ปัญหาบางด้าน เช่น ปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ ถือ ได้ว่าเป็นบทบาทหน้าที่ของพรรคการเมืองได้ เช่นกัน นอกจากนี้ McNair (1999: 5) กล่าวถึง สื่อมวลชนมีความสำคัญกับกระบวนการทางการเมือง 2 ประการ คือ ถ่ายทอดสารทางการเมืองที่ กำเนิดมาจากองค์กรทางการเมือง และ ส่งสาร การเมืองที่สร้างขึ้นโดยองค์กรสื่อมวลชนใน รูปแบบของการรายงานข่าว บทบรรณาธิการ บทวิเคราะห์ บทวิจารณ์ ซึ่งการมีความสัมพันธ์ อันดีต่อกันจึงเป็นสิ่งจำเป็น และตามที่ ฤกษ์ รั้งสรรค์ (2558) กล่าวไว้ว่า บุคคลจะเรียนรู้ ตนเองจากการมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น รู้ จุดเด่น จุดด้อยของตน ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เป็นไปโดยไม่ปิดป้อง มีการยอมรับและเข้าใจสิ่ง ที่เกิดขึ้นอย่างที่เป็นจริง

3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสาร จากผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาารูปแบบ สื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในยุค ข้อมูลข่าวสาร ในด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร มี 4 องค์ประกอบ 15 ข้อ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 เทคโนโลยีสร้าง ความนิยมพรรค มีทั้งหมด 4 ข้อ ข้อที่มีระดับ ความจำเป็นมากที่สุด จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ 1) ปรับรูปแบบและเนื้อหาการสื่อสารบนเครือข่าย อินเทอร์เน็ตเพื่อรองรับเนื้อหาข้อมูลข่าวสารที่ เป็นปัจจุบัน และ 2) ดำเนินการสื่อสารที่เน้น เนื้อหาสารที่พรรคได้รับความนิยมโดยอาศัย เทคโนโลยีให้เข้าถึงประชาชนอย่างทั่วถึงและ รวดเร็ว ข้อที่มีระดับความจำเป็นมาก จำนวน 2

ข้อ ได้แก่ 1) ริเริ่มการนำสื่อใหม่มาใช้ในการสื่อสารการเมืองเพื่อสร้างระบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม และ 2) สร้างเว็บไซต์เปิดรับสมาชิกพรรคผ่านระบบอินเทอร์เน็ตซึ่งสอดคล้องกับ ศาตราประภา (2557: 9) กล่าวว่า สื่อ Social Network เป็นช่องทางการติดต่อสื่อสารที่เพิ่มขึ้นมาตามการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่ช่วยก่อให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารร่วมกันระหว่างนักการเมืองและประชาชน ซึ่งสื่อ Social Network เหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ให้นักการเมืองได้ใกล้ชิดและเข้าถึงความต้องการ ความเดือดร้อนของประชาชนมากยิ่งขึ้น

องค์ประกอบที่ 2 การสร้างเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีทั้งหมด 5 ข้อ ข้อที่มีระดับความจำเป็นมากที่สุด ครบทั้ง 5 ข้อ ได้แก่ 1) เจ้าหน้าที่ประจำเครือข่ายต้องมีความรู้ มีความสามารถในการใช้ระบบเทคโนโลยีที่เป็นปัจจุบัน 2) พรรคมีการประสานงานกับเครือข่ายอย่างสม่ำเสมอ 3) เจ้าหน้าที่ประจำเครือข่ายและผู้นำความคิดต้องได้รับการฝึกอบรมในด้านความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่เป็นปัจจุบัน 4) สร้างเครือข่ายชุมชนโดยใช้เครือข่ายเทคโนโลยีการสื่อสารที่เข้าถึงได้ง่ายและรวดเร็ว และ 5) เพิ่มช่องการรับเรื่องราวเรียนปัญหาของประชาชนผ่านทางเครือข่ายเทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับระบบสารสนเทศเพื่อการพัฒนาองค์กรที่เสนอไว้ใน เว็บไซต์ วิกิตำรา ตำราเพื่อโลกเสรี ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นปัจจัยหลักในการช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การดำเนินกิจกรรมและการประสานเชื่อมโยงเครือข่ายภายในองค์กรและระหว่างองค์กรให้ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน

ขององค์กร ดังนั้นการเรียนรู้ การเข้ารับฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของเจ้าหน้าที่เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะความชำนาญด้านเทคโนโลยีที่เป็นปัจจุบันเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เป็นปัจจัยที่ทำให้องค์กรก้าวเข้าสู่ความเป็นผู้นำ และสอดคล้องกับ เจดามาน (2556) กล่าวถึงประโยชน์ของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ไว้ 3 ลักษณะ คือเป็นประโยชน์ต่อพนักงาน ต่อผู้บริหารและต่อองค์กร

องค์ประกอบที่ 3 ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีทั้งหมด 3 ข้อ ข้อที่มีระดับความจำเป็นมากที่สุด ทั้ง 3 ข้อ ได้แก่ 1) สร้างระบบเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านเครือข่ายให้ มีผลต่อการรับรู้ของประชาชนอย่างรวดเร็ว 2) ปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้เป็นรูปแบบปัจจุบัน และ 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีการสื่อสารให้เข้ากับยุคข้อมูลข่าวสาร ซึ่งสอดคล้องกับศูนย์จัดการเรียนรู้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (2553) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในปัจจุบัน ช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูล การแก้ไขเปลี่ยนแปลง การเรียกดูข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การประมวลผล การใช้งานร่วมกันทำได้ง่ายขึ้น เพิ่มคุณค่าและประโยชน์ในการใช้งาน ช่วยให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการในการทำงาน ส่งผลให้องค์กรเกิดการพัฒนาได้อย่างรวดเร็วและสามารถทำให้องค์กรเข้าถึงประชาชนได้มากยิ่งขึ้น และ ชัยชมพู (2555) กล่าวว่า ระบบสารสนเทศเพื่อพัฒนาองค์กรให้ประสบผลสำเร็จควรออกแบบระบบให้สอดคล้องกับคุณลักษณะและการจัดระบบขององค์กร เช่น โครงสร้างขององค์กร

การติดต่อสื่อสารขององค์กรและระหว่างองค์กร
การเชื่อมเครือข่าย เป็นต้น

องค์ประกอบที่ 4 นวัตกรรมสื่อสาร
มีทั้งหมด 3 ข้อ ข้อที่มีระดับความจำเป็นมาก
ที่สุด จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ 1) สร้างระบบการ
สื่อสารทางไกลระหว่างพรรคกับสาขาพรรคเพื่อ
ความเข้าใจตรงกัน 2) สร้างเครือข่ายผู้สนับสนุน
พรรคผ่านสื่อใหม่ ข้อที่มีระดับความจำเป็นมาก
จำนวน 1 ข้อ คือ เผยแพร่กิจกรรมของพรรค
ผ่านสื่อใหม่อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง
สอดคล้องกับ สวนเพลง (2552: 62-63) กล่าวว่า
นวัตกรรมเป็นเรื่องของความคิด (Innovation is
mindset) และเป็นกุญแจสำคัญเพื่อสร้างความ
ได้เปรียบในการแข่งขัน ดังนั้นการนำนวัตกรรม
การสื่อสารมาใช้ในการสื่อสารการเมืองจึงเป็น
การแผ่ขยายการรับรู้สู่ประชาชนและสังคมได้
อย่างสะดวกและรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับ ดิงศักดิ์
(2557) ที่ได้นำแนวคิดการเผยแพร่ผลงาน
วิชาการบน iTunes University หรือ iTunes U
ว่า เป็นอีกช่องทางในการประชาสัมพันธ์ผลงาน
ของมหาวิทยาลัยที่ประชาชนเข้าถึงได้ง่ายรวมทั้ง

ผลงานที่เผยแพร่บน iTunes U ยังสามารถนำไป
เผยแพร่บนเครือข่ายอื่น ๆ ได้เป็นการขยายการ
รับรู้สู่ประชาชนให้ขยายกว้างออกไป
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรเลือกผู้เชี่ยวชาญตามคุณสมบัติที่
กำหนดและเป็นผู้ที่มีความสนใจ ยินดีให้ความ
ร่วมมือและตระหนักในความสำคัญของงานวิจัย
โดยยินดีตอบแบบสอบถามหลายรอบ

2. การประสานกับผู้เชี่ยวชาญควร
ดำเนินไปด้วยความนุ่มนวล ตามวัฒนธรรม
องค์กรที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านสังกัดอยู่เพื่อสร้าง
ความประทับใจ สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

3. ควรคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญจำนวน
มากกว่า 21 คน ตามที่กำหนดไว้เพื่อป้องกัน
ปัญหาผู้เชี่ยวชาญติดภารกิจหรือปัญหาอื่น ๆ ทำ
ให้ไม่สามารถตอบแบบสอบถามครบทั้ง 3 รอบ

4. ควรนำผลการวิจัยมาออกแบบเป็น
รูปแบบสื่อสารการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์
ในยุคข้อมูลข่าวสารเพื่อให้เป็นรูปธรรมต่อไป

References

- Aunnuim, Warawut. (2555) phenomenal digital communication. **Journal of the Association of Private Higher Education Institutions**, 18 (2), 212.
- Bangkok University. (2553). **Organizing principle. Handout Management.** (Management: MG 112)Department of modern business management. Accessed from <http://tulip.bu.ac.th/~nittaya.n/Chapter4.ppt>
- Berlo, David K.(1960). **The Process of Communication.** New York : Holt Rinehart&Winston Inc.
- Boonyaratglin, Sonthi . (2552). **The characteristics of the political leadership in the present situation. The case study of Bangkok.** The course of development politics and elections Class 1. accessed from: <http://elib3.ect.go.th/Multim/Aped>.

- Chaipatub, Satien. (2540). **Communication Politics: Social Democracy highlighted**. Bangkok. Chulalongkorn University.
- Chaichampu, Surat. (October 2555 - March 2556) The application of information technology to improve the organization. **Journal of Educational Administration** University, Vol. 7 No.1
- Froehilch R., Rudiger B. (2006). Framing political public relation: measuring success of political communication strategies in Germany. **Public Relation Review**. 32(1).
- Jared Cohen. (2557). **Changing digital world**. Bangkok. The Post Publishing Public Company Limited (Thailand).
- Kautep, Kanchana. (2557). **Innovative Communication for Sustainable Development**. Foundation Day 48 for the year 2557, NIDA. Accessed from <http://rc.nida.ac.th/th/http://rc.nida.ac.th/th/attachments/article/118/10.NN.pdf>.
- Krishnarungsung, Aimon. (2015). **Good interpersonal skills with others**. Accessible from: www.novabizz.com
- Learning Center Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. (2553). **The importance of organizational development with information technology**. Accessed from <http://webkm.rmutp.ac.th/km/2010/02/a2-it>.
- Limmanee, Anuson. (2550). **Political parties Thailand**. Encyclopedia for young royal majesty in 31 volumes accessed from: <http://kanchanapisek.or.th/kp6/sub/book>.
- McNair, Brian. (1999). **An Introduction to political Communication** 2nd edition, New York ledge
- McQuail, D. (1983). **Mass communication theory: An introduction**. London: Sage pulitican.
- Moloney K., Colmer R. (2001). Dose political PR enhance or trivialize democracy? The UK general election 2001 as a contest between presentation and substance. **Journal of Marketing Management**. 17(9-10).
- Napoleon, Hill. (2556). **Think & Grow Rich**. Accessed from :<https://oggoldthailand.wordpress.com/AD-think-and-grow-rich/>
- Nuntawarowath, Nantana. (2557). **Political Communication: Theory and Application**. Edition 1. Bangkok Edition. Publishers Mass Media.
- Prasadtong, Anuchit. (2558). **The role and direction of the political parties**. Documents Lecture Political development of the Election Commission. Accessible from: <http://fdp.ect.go.th/assets/file/4672857897a635c1b4123c841719c31b>.

- Punjaront, Suttichai. (2557). **Features of political leaders**. Accessible from: www.drsuthichai.com
- Pornchai J. Da Man. (2556). **The development of human resources**. Accessible from: <http://www.oknation.net/blog/jedaman/2013/03/29/entry-1>.
- Saratapapa, Ratima . (2557). **Marketing to politics: the triumph of the election?. Technical Electronic Bureau's Office of the Secretary General of Parliament**. Accessed from <http://www.parliament.go.th/libar>
- Sangdadsada, Suttawich. (2557). **Change the digital world**. Edition 1. Nonthaburi. The Post Publishing Public Company Limited (Thailand).
- Suanpang, Punnee. (2552). **Information Technology and Innovation for Knowledge Management**. Bangkok. ED Co., Ltd. (Thailand
- Tawipan, Puansean. (2554). **Incumbent politicians in a democratic society**. Accessed from : http://boonpengsaepua999.blogspot.com/2011/07/blog-post_11.html
- The company Towers Watson. (2558). **Characteristics of desirable. The results of Towers Watson: executives of leading companies in the world**. Accessed from http://gunrapree.com/good_leader.html.
- Thomrongthanyawong, Sombat. (2556). **American politics**. 14. The Bangkok Edition. Publisher SEMA fair.
- Ting- in, Supapohn. (2553). **Strategic communication Senator (Senator), who served as village chief**. Journalism MA thesis, Department Manager Corporate Communication. The journal Science and the Media Thammasat University.
- Tingsaput, Kanlaya. (2557). **CU leading academic works published on the iTunes U collection cognitive CU distributed worldwide**. Center for Innovative Learning Chulalongkorn University. Accessed from <http://www.chula.ac.th/th/archive/12904>
- Tonsagunrung, Kuamtong. (2556). **Political parties. Political Database King Prajadhipok's Institute**. Accessed from : <http://wiki.kpi.ac.th/index.php>
- Tunsiri, Vichai. (2555). Principles of democracy. In an interview with the Committee on the Promotion of Democracy party. **Documents for publishing political communication**. Accessible from: http://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/download/article/article_20130528005131.pdf.
- Watcharasiri, Kitikun. (2558). **Political parties and groups of power in Thailand**. Accessed from : www.elearning2.utcc.ac.th
- Wikibooks textbook for the Free World. (2556). **The development of information systems for mosques Korn**. Accessed from <https://th.wikibooks.org/wiki>.

